

Strålende resultater i 2017

Sesongen 2017 er over og både seilere og forening har en periode med høy aktivitet bak seg. Nå gjenstår bare juletreseilasen for jolleseilerne, og treningen hver søndag ut november, før det blir helt pause.

Prestasjonene i Tønsberg Seilforening har vært meget gode i 2017. Vi har fått tre norgesmestere med Mathilde Robertstad i Optimist, «Fri av Fjærholmen» i ORC og Peder Jahre i Melges 24. I tillegg har foreningen flere gode plasseringer i mindre og større regattaer ute og hjemme, og vi har vært representert i store mesterskap utenlands. Det er godt å se at foreningen gjør det bra både blant de unge og de litt eldre. Det viser et godt spenn.

Tønsberg Seilforening har gjennomført et nybegynnerkurs i Optimistjolle i høst for første gang, og det er vi veldig godt fornøyd med. Kurset var mer intensivt enn det på våren, slik at nybegynnere fra både vår- og høstkurset stiller med lik kompetanse til neste år.

Nå står vinteren foran oss med mange tilbud for å styrke samholdet blant medlemmene. Jolleseilerne er i gang med fysisk trening og bowlingkvelder, så kommer pepperkakebaking og så videre. I begynnelsen av januar er det mange barn og foreldre som reiser til Geilo og har en fantastisk helg der. Den er alltid populær, og regnes som et verdifullt, sosialt tiltak blant både seilerne og foreldrene. For de litt eldre arrangeres det medlemskvelder med ulike temaer. Medlemskveldene er alltid populære. Da tar mange turen for å lære og høre, og ikke minst få seg en kaffekopp og en god seilprat.

Rekruttering står hele tiden øverst på foreningens agenda. Det er en utfordring som vi alle må jobbe hardt videre med. Vi trenger flere seilere til sporten, barn selvfølgelig, men vi trenger også stadig å beholde ungdommen lenger. Det er flott at det er satt på agendaen for vinterens klubbkonferanse i regi av NSF.

Og så kan vi vel tillate oss å skryte litt av vår innsats for Færderseilasen, for vi fikk tildelt «Årets Logistikk-pris» for vel gjennomført losing av båter gjennom kanalbroen og inn til Tønsberg. Vi er allerede klare for 2018!

Princessklubben i foreningen arrangerte i år for første gang Klassisk Havneregatta inne i havnebassenget i Tønsberg. Her ble alle de eldre båtclassene invitert, og til første året å være, ble det en fin regatta og et flott skue for de som hadde tatt turen til Tønsberg denne lørdagen i august. Princessklubben gjentar dette også i 2018, og vi håper og tror at deltagelsen vil bli enda større!

Terminlisten er godkjent og vedtatt for 2018, og vi gleder oss til en hektisk ny sesong med mange spennende regattaer. NM i Laser og NM i ORC blir klart de største arrangementene våre, i tillegg til våre «faste» arrangementer som pinsseleiren, klubbmesterskapet i Princess, RS Elite og Soling, og ikke minst Vestfold Cup.

Nå er det lov å puste litt ut og tenke gjennom alt man har opplevd i 2017, og se frem til alle utfordringer og gleder som kommer i 2018.

Vi i Tønsberg Seilforening ønsker alle en riktig god jul og et ønske om en flott 2018-sesong!

Hilde Syrrist, leder Tønsberg Seilforening

BÅRD ANDREAS JACOBSEN

EM I OPTIMIST OG OPTIMIST LAGSEILING 2017

Varmt, fuktig og lærerikt

Marie J. Lepperød deltok i årets Optimist-EM i Bulgaria. Her forteller hun om sine opplevelser i mesterskapet, der hun ble beste norske jente med femteplass i sølv-feltet.

AV MARIE JACOBSEN LEPPERØD

• Pappa og jeg kom ned på kvelden fire dager før regattaen begynte mandag 31. juli. Luften i Burgas, Bulgaria var varm og veldig fuktig, og det var uvant til å begynne med. Midt på dagen kunne temperaturen stige opp mot 30 grader. Vi deltagere hadde et eget hotell som vi sov og spiste på. Det norske laget hadde Håvard Katle Fjon som trener, og vi skulle dele RIB med USA. Vi hadde fire dager på å bli kjent med forholdene på Svartehavet og gjøre oss klar til regattaene.

Det at EM ble holdt på Svartehavet, var en opplevelse i seg selv. Alle seilerne ble kjørt eller måtte gå på beina i 15 minutter for å komme seg til seilforeningen. Da vi skulle rigge opp båtene våre, begynte vi å kjenne varmen komme. Heldigvis var det en butikk i nærheten der vi kjøpte vann. Når treningsdagene var over, var vi også blitt vant til varmen og kjent med forholdene ute på banen.

LAGSEILING: Marie var også kvalifisert til EM i lagseiling i Italia, og hadde et lærerikt og morsomt opphold ved Lago de Ledro nær Gardasjøen i Italia.

BULGARIA: Marie Lepperød ble beste norske jente i Optimist-EM.

Dagen før regattaene begynte var jeg veldig nervøs, for jeg visste at det var mange gode seilere der. De tre første regattadagene var det kvalifisering til forskjellige «fleets». Guttene og jentene var skilt, og jentene ble delt i to «fleets», mens guttene ble delt i tre «fleets» etter resultater. Finaleseilasene gikk over to dager og avslutning var lørdag 5. august.

Forholdene på Svartehavet var kjempefine. Det var både varmt vann, varm luft og perfekt vind for meg. Gjennomsnittsvinden var 5–6 m/sek. Den seilasen jeg var mest nervøs i, var den første, og det gikk sånn passe bra.

I hver eneste seilas lærte jeg mye av de andre, flinke jentene, og det var veldig gøy å seile med dem.

Det var seilere fra hele Europa og andre land, som Brasil, USA, Australia og New Zealand. Nivået var høyt. Når vi var veldig varme og slitne etter en dag, badet vi på stranden, som var rett ved siden av seilforeningen. Vannet var veldig deilig og varmt! Jeg ble ikke helt fornøyd med resultatet fordi jeg kom i sølv-feltet. Der kom jeg på 5. plass og ble beste norske jente.

Arrangementet var veldig bra gjennomført og jeg lærte mye. Hotellet var fint med god mat og gode senger. Håvard var en veldig god trener som støttet hele laget, og han var veldig hyggelig. Vi snakket litt med seilere fra andre land og vi fikk byttet litt klær. EM var en stor opplevelse og kjempegøy å være med i.

BÅRD ANDREAS JACOBSEN

NYTT FRA TØNSBERG SEILFORENING • tonsbergseilforening.no

Vanskelig seiling i velorganisert mesterskap

Årets Optimist-VM gikk i Pattaya i Thailand. Mathilde Bregner Robertstad synes det var en opplevelse å delta, selv om hun ble matforgiftet og ikke er helt fornøyd med resultatene.

AV MATHILDE BREGNER ROBERTSTAD • VM startet med en lang flyreise direkte fra Norge til Bangkok. Den tok rundt 11 timer. Klimaet var veldig fuktig og varmt, og dette merket vi med en gang vi gikk ut av flyet. Varmen var én av mange utfordringer.

Første treningsøkt startet samme dag som vi kom frem til Pattaya. Vi var veldig trøtte og hadde jetlag etter de store tidsforskjellene. Heldigvis hjalp det å komme ut på vannet og bort fra varmen på land. Vi delte RIB med ISV (Virgins Islands), og trente derfor også sammen med dem. Treneren deres var også fra Argentina, slik som vår – Robby Bisi – og begge to var gode venner og rutinerte. Så treningen ble bra selv om vi trente med et annet land.

Deltagerhotellet var veldig fint. Det var flere flotte bassenger, og rommene var veldig fine. Derimot var frokosten ikke mye å skryte av, synes

jeg. Det meste av maten var middagsmat, og middagsmat frister ikke så veldig for meg til frokost... I varmen måtte vi også passe oss for mat som kunne ha bakterier i seg.

Vi kom oss fra hotellet til seilforeningen med minibusser. Disse bussene var veldig glammed opp, slik som mye annet i Thailand.

Treningsdagene bestod av frokost, seiling og lunsj på vannet, middag, lang briefing og så rett til sengs. Det føltes litt som om dagene gikk i «repeat». Det var mye av det samme hver dag. Men vi fikk litt tid om kveldene til å slappe av og bade i bassenget.

For å komme på vannet måtte vi ut på en strand hvor det var en del bølger, og det var vanskelig å komme seg ut. På treningsdagene hadde vi ingen til å hjelpe oss, så foreldrene måtte hjelpe til. Det vi ikke visste var at det var farlige fisker på bunnen, og maneter som kom helt inn. Det var blant annet en østerriker som ble skadet. Ute på vannet var det også store, «gulaktige» maneter på størrelse med en bærepote. Det var veldig skittent både i byen og der vi seilte. På stranden fløt det masse søppel inn. Det

DENNIS RAZUMOVICH

kan sammenlignes med tungen i Norge. Hjemme er det om å gjøre ikke å få tang på kjølen. I Thailand var det litt annerledes, men samme prinsipp... Det var godt at noen nordmenn kom og kunne plukke opp litt søppel!

Under regattaen var det veldig organisert. Arrangørene brukte flagg som viste oss når de forskjellige fleetene kunne stille seg på gresset, og når de kunne gå ut. Å være rutinitert var viktig, og dette fikk vi streng beskjed om. Det ble mye seiling og bare én fridag. Grunnen til at vi fikk en fridag, var fordi vi dessverre ikke kom videre i lagseilingen.

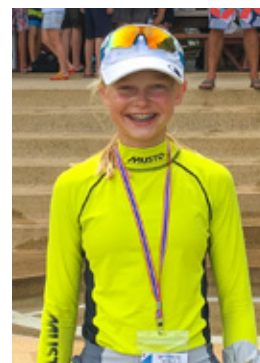
En annen utfordring i Thailand, var at jeg ble matforgiftet. Natten før første regattadag ble jeg dårlig, og jeg var

syk i flere dager. På åpningsremonien dagen før, hadde det vært fullt av boder med mat hvor vi kunne forsyne oss. Jeg spiste noen kyllingvinger som mest sannsynlig ikke var bra.

Forholdene i Pattaya var ganske vanskelige, og det var mye å sette seg inn i. Men jeg lærte mye. Vindforholdene ble påvirket av tropisk vær. Plutselig kunne det blåse opp veldig og begynne å styrtregne. Etterpå kunne det være vindstille. Det var også en del strøm, særlig under treningsdagene.

VM var en fantastisk opplevelse. Jeg fikk mange nye seilerfaringer, og jeg fikk oppleve et nytt og helt annerledes land. Å bli kjent med nye mennesker fra andre land, og også å bli enda bedre kjent med de andre på laget, var veldig gøy.

THAILAND: Mathilde Robertstad (nærmest) er ikke helt fornøyd med resultatene i VM, men håper på en ny sjanse senere.

YVONNE ROBERTSTAD

ANNERLEDES: På tross av matforgiftning og uforutsigbar vind var VM en fantastisk opplevelse, synes Mathilde Robertstad.

GULL OG SØLV TIL TØNSBERG I NM 2017 I OPTIMISTJOLLE I SANDEFJORD

– NM begynte veldig bra, forteller Mathilde Robertstad og Marie Lepperød. Og til slutt gikk det enda bedre.

MATHILDE B. ROBERTSTAD OG MARIE J. LEPPERØD • Før NM hadde vi en treningssamling i Sandefjord der Bjørnar Erikstad var trener. Det var veldig sosialt og lærerikt. Mange av jentene bodde sammen i flere netter, og vi hadde det gøy både på vannet og på land. Vi var inne i en bra seilperiode, og det kom tydelig frem.

Både vær og vind påvirket seilerne på første regattadag, og vi taklet dette bra. Vinden var opptil 12–13 m/sek, og sjøen vokste seg gradvis større. Etter tre slitsomme seilaser lå Marie på delt andreplass (med Albertine Lind) og Mathilde lå på første. Det var bra forhold på lørdagen også, og Mathilde holdt plasseringen sin, mens Marie seilte seg opp til en andreplass.

Vi var begge veldig fornøyde etter de to første regattadagene, men Mathilde merket at nervene begynte å komme mer og mer. Hun visste at hun lå veldig bra an med god ledelse, og at hun mest sannsynlig ville vinne. Dette gjorde at hun ikke fikk sove natten før siste konkurransedag. Marie derimot var ikke like nervøs, men hadde litt sommerfugler i magen før den siste avgjørelsen skulle bli tatt. Marie fikk også 2,2 tilleggspoeng for et feil tall på egenerklæringen. Dette gjorde så klart at Marie ble litt mer nervøs.

Siste dag begynte det med bra vær, men ingen vind. Plutselig dreide vinden og det begynte å blåse som meldt. Vi fikk to fine seilaser med gode resultater, og dette gjorde at vi klarte å holde første- og andreplassen. På land ble det feiring og premieutdeling med tre Vestfold-seilere på topp.

Alt i alt synes vi arrangementet, holdt av Sandefjord Seilforening, var veldig bra! I tillegg kunne de tilby flotte forhold og sosialt samvær på lørdag kveld.

Og så hadde jo Tønsbergseilerne noen bra resultater med seg tilbake til klubben da. Og det er vel det viktigste?

YVONNE ROBERTSTAD